

Перші підсумки

Розпочалася весняно-літня екзаменаційна сесія. Першими екзаменувалися четвертокурсники всіх факультетів. Як повідомили в уч. тому відділі, 18 травня в екзаменах взяли участь 648 студентів стаціонару. Їх успішність склала 83 проценти, а якість знань — 65, 173 чоловіки отримали п'ятірку, а 251 — четвірку, 58 — двійку. Найвищу успішність показали студенти ФАМ. Їх

«рейтинг» — 98, а якість знань — 75, середній бал — 4.

За ним іде ФОТ, де успішність — 88 процентів, якість — 72, середній бал — 3,69.

Впритул за ФОТ іде енергофак. Успішність тут 86 процентів, якість — 65, середній бал — 3,63.

На МБФ ці показники відповідно 82, 72 і 3,7, РТФ — 82, 55 і 3,43, ІБФ — 69, 53 і 3,14.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 20 (392)

П'ятниця, 25 травня 1990 року.

Виходить раз на тиждень

Ціна 2 коп.

— Як відомо вибори делегатів на XXVIII партійний з'їзд були двохступінчастими і альтернативними. Спочатку комуністи висунули вас кандидатом в делегати, а вже потім ви балотувалися по партійному виборчому округу в Ленінському районі. Вашим суперником на отримання делегатського мандату був відомий в області і республіці журналіст і письменник Микола Рябий. Скажу відверто — це досить серйозний претендент. Йому важко відмовити в чіткій і принциповій політичній позиції, високій інтелектуальності і організаторських здібностях. Не кажу вже про його людяність, простоту, чуйність. Що ж зумовило вашу перемогу над М. Рябим?

— По виборчому округу, де я балотувався кандидатом в делегати з'їзду спочатку було висунуто три кандидатури. На жаль, знав свою кандидатуру ректор медичного інституту В. М. Мороз, А. М. О. Рябий, дійсно, серйозний конкурент. В основу своєї платформи він поклав загальнолюдські цінності. Я більше звернувся на проблеми, які стоять перед партією на сучасному етапі, конкретно — на перебудовні процеси.

Хочеться подякувати комуністам, які віддали свої голоси за мене. Для того, щоб я гідно представляв інтереси комуністів, зараз потрібно мені вивчити та узагальнити всі їх пропозиції, зауваження, які були висловлені на партійних зборах під час обговорення проектів Платформи та Статуту КПРС.

— Ви вперше в житті, в свій партійний оюграфі будете учасником з'їзду КПРС. Причому такого, якому суджено стати доленосним, переломним для партії і народу. На карту, як кажуть поставлено майбутнє нашої країни, зрештою, соціалістичної держави, всього нашого суспільства. Отож, як ви розумієте свою особисту відповідальність за рішення, які прийме всесоюзний партійний форум і їх подальші наслідки. Адже ми перебуваємо на крутому історичному зламі, Звідси і ваша позиція, як делегата. І не тільки. Ви ж бо представляєте інтереси понад чотирьох тисяч комуністів різних підприємств, установ і організацій району.

— Дійсно, перед з'їздом будуть стояти складні питання. Він повинен стати з'їздом

ПЛАТФОРМА ДЕЛЕГАТА

В числі делегатів XXVIII з'їзду КПРС, обраних в парторганізаціях Ленінського району м. Вінниці, значиться секретар парткому ВПІ Віталій Миколайович Бабій. Він же — делегат XXVIII обласної партконференції. Ми попросили В. М. Бабія відповісти на наші запитання, на які він дав відповіді, що приводяться нижче.

оновлення партії. Оновлення на леміських принципах. Потрібно оуде на основі різних думок, позицій, поглядів комуністів виробити політичну платформу, Статут КПРС, визначити нові функції партії. На мою думку, єдності на з'їзді у вирішенні цих основних питань не буває. Частина делегатів може лишитися в меншості. І це закономірне явище повинно бути закріплено в Статуті. З'їзд повинен дати принципову оцінку діяльності партійних лідерів періоду «бурхливої течії застою», провести партійний суд над Сталінін та його приспінниками.

— Будучи секретарем парткому одного з провідних вузів України, вам, Віталій Миколайович, після з'їзду доведеться насамперед втілювати в життя рішення з'їзду за місцем своєї безпосередньої роботи. В чому ви бачите її основні напрямки вже зараз?

— Вони чітко викладені в промові М. С. Горбачова на Всесоюзній зустрічі ректорів, яка відбулася нещодавно. В ній обгрунтована програма дій вищої школи в нових умовах, поставлено конкретні завдання по перебудові освіти взагалі, в т. ч. вузів країни. Вони в повній мірі стосуються комуністів інститутів і уні-

верситетів. Зрозуміло, і Вінницького політеху.

— На мою думку, потрібно підвищувати авторитет партійної організації. Він визначається передусім тим, наскільки партком, партійне бюро факультетів аналізують політичну ситуацію, діагностують її «больові точки» в житті інституту. Слід розробити конструктивну програму та об'єднувати на її основі увесь колектив. Потрібно сказати, що життя у вузі все більш характеризується переходом від показного однодумства до нового мислення.

Є й невирішені питання. Відчувається відсутність глибоких знань та політичної культури. Не вистачає вміння вести дискусію та чути не тільки свою точку зору, але й опонентів. Проявляється невідання поєднувати політичні лозунги з практичними завданнями колективу. Турбує те, що значна частина комуністів пасивна в думках та діях, займає очікувальну позицію. Частина комуністів вважає, що окриком зверху можна заборонити мислити інакше.

— В інституті вже діє Рух, до нього досить схильно ставиться осередок Товариства української мови імені Шевченка. Назбирається кілька десятків активістів. Більше того, окремі з них вийшли на міський об-

ласний функціональний рівень. Вони стали організаторами санкціонованих і несанкціонованих мітингів у місті. А промови, що проголошуються на них, як відомо, носять і антикомуністичний, і вкрай націоналістичний, сепаратистський характер. Я веду до того, що з'їзд дасть належну оцінку цим неформальним, але досить політизованим об'єднанням.

— Як ваше особисте ставлення до дій Руху та осередку Товариства української мови?

— Багатопартійність — сьогодні вже реальність. Тому на з'їзді повинно бути обговорено питання взаємодії КПРС з іншими партіями. Відносно дій народного Руху у Вінниці моє ставлення негативне, тому що окрім балаканини, організації мітингів, конфронтації, члени Руху нічим конкретним не займаються. Але скільки не кажи халва, в роті солодко не буде. Небажання членів Руху до взаємодії наче проявляється в ході першої сесії Верховної Ради республіки.

Щодо Товариства української мови імені Т. Г. Шевченка, то воно, на мій погляд, стало політизованим об'єднанням, і менше всього уваги приділяє питанням розповсюдження української мови та культури, займаючись переважно обговоренням проблем Руху.

— І, нарешті, уявіть себе, Віталію Миколайовичу, на трибуні з'їзду...

— В своїй промові, коли б це сталося, я зупинився ось на чому.

По-перше, на оцінці діяльності Центрального Комітету після XXVII з'їзду КПРС. На мій погляд, його робота, як виборного органу партії, незадовільна.

По-друге, порушив би питання про персональну відповідальність членів Політбюро за стан справ в партії.

По-третє, акцентував би увагу на розриві взаємодії первинних партійних організацій та Центрального Комітету.

В-четверте, вийшов би з узагальненими пропозиціями комуністів виборного округу.

А в цілому, питання уявлюваного виступу на з'їзді дуже серйозне, тому потрібно ще думати та думати, про що сказати на такому авторитетному партійному форумі. Ясніше внесуть, звичайно, доповіді, а їх буде чотири, виступи делегатів.

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ

Такий висновок довелося почути від голови студентського профкому Віталія Боднара, коли він характеризував підсумки звітно-виборних зібрань факультетських профорганізацій.

Судить самі. На ФОТ і РТФ вони двічі переносились, на ІБФ — один раз. А причиною

товариськості до своїх колег — студентів.

Або взяти їх житлово-побутові умови. До цього часу немає статусу студентів, кімнат для громадських організацій, загальноінститутської ради з побуту. В більшості гуртожитків проживають студенти різних факультетів.

Відтак, студенти без-

Активність активістів падає

була відсутність кворуму. «Всю вину за це звалювати на студентів вважаю помилкою. Великі упущення бачу в роботі профкому і профспілкових бюро факультетів. Останнім, між іншим, передано більшість прав профкому, тобто, в профбюро зосередились головні важелі управління», — сказав доповідач на звітній профспілковій конференції вузу, що відбулася 16 травня в актовому залі.

Біда вся в тому, що профбюро часто нездатні самостійно розв'язати те чи інше завдання, не володіють обстановкою, виявляються немічними в організаторській роботі, не мають впливу на членів профспілки.

Звичайно, тут чимало супутніх причин: часто міняються голови профбюро, пасивність профоргів, які, до речі, мають досить слабке уявлення про свої обов'язки, форми, методи профспілкової роботи. В результаті, наприклад, студенти не сплачують внески, не знають про пільгові путівки в профілакторії, спорттабір, будинки відпочинку, про можливість надання їм матеріальної допомоги. А, між тим, серед молодих людей є ті, що з багатодітних сімей, сироти, інваліди, у яких бюджет, як кажуть, виходить за межі бідності.

Зрозуміло, кому, як не активістам, в подібній ситуації слід більше виявляти людяності, елементарної чуйності і

силі навести в гуртожитках і навколо них належний санітарний порядок, зволікається ремонт жилих приміщень, меблів, комунікацій тощо.

В піврічному звіті профкому також порушувалися питання оздоровчої роботи дозвілля студентів, їх громадського харчування. Майже кожного п'ятого студента оздоровлено, близько 700 карбованців витрачено на путівки вихідного дня, значні суми асигновані на туризм, організовано пільгове харчування (50 процентів вартості обіду), в ідальні відкрито нову лінію вільного вибору страв.

Однак сутужно, як відзначив В. Боднар, зі спортінвентарем, різномісними тренажерами, особливо в гуртожитках. І тут — слово за кафедрою фізвиховання.

На конференції були розв'язані і організаційні питання. Делегатами обласної галузевої профспілкової конференції обрано 17 чоловік, в тому числі голову профкому В. С. Боднара і професора В. А. Огороднікова. Решта — студенти, як правило, активісти профспілкової організації інституту.

Кандидатами в делегати профспілкового з'їзду стали студент-третьокурсник Сергій Онуфрійчук (ІБФ) і Сергій Рачок (ФАМ).

Конференція дообрала до складу студентського профкому Віталія Селецького (РТФ) Василя Хаб'юка (МБФ) і Анатолія Якименка (ФАМ).

УСПІШНИЙ ДЕБЮТ

Днями у відділенні інформатики, обчислювальної техніки і автоматизації Академії наук УРСР відбулися вибори членів - кореспондентів.

Як вже повідомлялось, вчена рада інституту представила на обрання в член-кору Української АН кандидатуру професора, доктора технічних наук, завідувача кафедри обчислювальної техніки і прикладної математики О. П. Стахова. За свідченням директора Центрального інституту кібернетики та інформаційних процесів (НАІР) професора Ф. Кемпе вінницький вчений досяг значних результатів в науковому і оригінальному оптиміальному квантуванні і перешкодостійкому кодуванні. Його фундаментальні праці справили великий вплив на оцінку погіршень в архітектурі ЕОМ, а також на статистичні проблеми самоорганізації і еволюції.

Кандидатуру О. П. Стахова підтримали вчені ради Дрезденського технічного університету, Донецького Львівського і Харківсь-

кого політехнічних інститутів, інституту проблем інформатики АН УРСР, Ленінградського інституту метрології, військового інституту імені Можайського, Дежкомосвіта СРСР, ряд провідних вчених країни в галузі обчислювальної техніки, зокрема, членкор АН СРСР Б. А. Бабаян.

В першому турі виборів О. П. Стахов набрав 12 голосів із 17 можливих і увійшов в четвірку претендентів (всіх було 13) на звання членкора, котрі теж вибороли по 12 голосів. Олексій Петрович балотувався вперше в АН УРСР і такий результат на виборах вважається досить успішним.

Однак при повторному голосуванні (потрібно було обрати двох членкорів) О. П. Стахов не набрав необхідної кількості голосів. Як правило, з першого заходу рідко хто стає академіком або членкором. Відтак, в планах професора через два роки знову виставити свою кандидатуру для балотування в члени - кореспонденти АН республіки.

У ФОНД МИЛОСЕРДЯ

На західній околиці Вінниці є незвичайний у багатьох відношеннях будинок. Його мешканці — малюки — сироти при живих батьках...

І ось у членів профбюро новоствореного факультету фундаментальних та інженерно-практичних дисциплін, яке очолює О. І. Марченко, виникла ідея: організувати благодійний ярмарок в стінах інституту. Пускати на розпродаж рукодільні вироби майстринь, котрі трудяться викладачами і співробітниками кафедр живопису, графіки, вищої математики, загальної фізики, хімії, охорони праці, фізвиховання, працівниками СКТБ «Квантрон».

Будуть виставлені для охочих придбати за помірну ціну виготовлені умільцями декоративні

кошички, квіти, салфетки, макраме, фіранки та інші потрібні для домашнього затишку речі.

А на виручені гроші ми придбаємо дитячий одяг, взуття, іграшки. Окрім цього, той, хто не обзаветься рукодільними виробами, має можливість допомогти будинку малюків, опустивши для цього гроші в скриньку, яка буде встановлена поруч з торговими рядами. Вся підготовча робота проведена членами профбюро Н. М. Лейбовою і Т. О. Данилюк.

Отже, запрошуємо студентів, викладачів, співробітників інституту на благодійний ярмарок, котрий розпочнеться о 12 годині 1 червня в нульовому корпусі і триватиме до кінця робочого дня.

Т. ВАСИЛЬКІВА,
профорг кафедри живопису і графіки.

Про Рух для прихильників і противників

Народний Рух України за перебудову виник в складних умовах протистояння консервативних сил демократичним процесом оновлення суспільства. В своїй програмі, прийнятій на Установчому З'їзді 10 вересня 1989 р., він обстоює економічний і політичний суверенітет України, демократизацію і національно-культурне відродження республіки.

Цілком природно, що Рух став протиположним існуючій партійній монополії на владу, яка намагалася його скомпрометувати і довести всім людям, що він непотрібний.

Але це не так. В той час, коли перебудовчі процеси в країні гальмуються значною частинною парт-апарату, Рух виступає за радикальне і конструктивне оновлення суспільства без революції. Таким чином, Рух — проти насильства і аморальності адміністративно-командної системи, проти будь-яких антигромадських явищ, нечесності, націоналізму і шовінізму, а також екстремізму. Своім радикалізмом і безкомпромісністю в боротьбі з кризовими явищами в нашому суспільстві Рух не подобається людям, котрі звикли до «системного» життя.

Але перебудовчі процеси в республіці, хоча і повільно, все-таки ідуть вперед. Подекуди, у всякому разі зовні, вже й зміни сталися. 9 лютого 1990 р. Рада Міні-

стрів УРСР зареєструвала Рух як громадсько-політичну організацію. Розгортання його структур триває. Та, на жаль, не вгамуються ніякі функціонери і бюрократи існуючої системи, особливо в м. Вінниці, в учбових закладах, на підприємствах і в селах. Визнання Руху не призвело до поміркованого ставлення до нього з боку партійних органів і радянських установ. Навпаки, прихонана (а то й відверта) робота по напложенню рухівців, або вони відійшли від своєї діяльності, триває. Це помітно не тільки на підприємствах м. Вінниці й області, а і в учбових закладах, зокрема, в медичному та педагогічному інститутах, на кафедрах суспільних наук політехнічного інституту з боку т.т. Балицького В. Г., Бондаря В. І., Шановського В. К. та інших. Взагалі створена атмосфера, в якій прихильникам Руху важко дихати, тому і бояться люди, яких залякували десятки років, висловлювати своє відверте ставлення до нього. Ось такий загальний фон утисків та лицемірства по відношенню до Руху маємо сьогодні.

Тому не дивно, що, як тільки було скасовано ст. 6 Конституції УРСР, багатопартійність багатьом рухівцям стала здаватися реальністю, однією з умов демократичного стану і розвитку суспільства. Вимагаючи більш енергійної його

радикалізації для подолання національного, соціального і духовного зубожіння України багато робітничих і селянських колективів, осередків Руху стали вимагати проведення позачергового з'їзду НРУ за перебудову, на якому виробити концепцію Руху та його діяльності, як політичної партії. У відповідь на ці заяви керівництво республіканського Руху висловило з відповідним зверненням «До членів Руху та до всіх громадян України». 24—25 березня 1990 р. в м. Хусті Закарпатської області відбулася сесія Великої Ради з цього питання. Гостра дискусія, яка проходила дуже емоційно, закінчилася прийняттям рішення — не перетворювати Рух в партію. Навпаки, всім членам Великої Ради докласти зусиль, щоб люди зрозуміли: народ може встати з колін за допомогою Руху, в якому об'єдналися демократичні сили України. Народний Рух України — всенародний Рух, що консолідує людей навколо завдань перебудови. І тому перетворення його в партію призведе до втрати цієї перспективи і мети, на яку він розрахований при створенні. Але Рух буде сприяти народженню нових партій, які, виникаючи, будуть незалежними і парламентськими. Всі вони мають входити до Руху і делегувати не тільки своїх представників, але і певні пра-

ва у Велику Раду Руху.

Таким чином, Рух — не партія і, на мою думку, не може бути нею. Рух — це соціальна хвиля народних мас, яка піднімається в особливо критичний період перебудови для подолання кризи і оновлення суспільства. Гасла Руху — єдність, співпраця і суверенітет України, стали практикою сьогодення. Усі сили мусять консолідуватися для вирішення цих завдань, долаючи у співпраці гальма перебудови і свої недоліки. Це стосується не тільки молодіжних організацій (ВЛКСМ, НСС, СМУ), але і Руху взагалі, а також новостворених партій, діяльність яких відповідатиме вимогам і сподіванням більшості народів України.

Зараз вирішальне значення має вміння вести політичне суверенітет не насильницькими методами, понад усе ставити закон, право громадян на життя, особисту гідність. Тим паче, що одини стомились чекати позитивних зрушень, другі залишаються байдужими, треті домагаються рішучих змін, а керівництво КПРС, закликаючи до консолідації, створює умови конфронтації в самій партії і суспільстві.

О. НИЖНИК,
член КПРС, голова координаційної Ради Вінницького крайового народно-Руху.

ВПІ — КПА

Щодо аббревіатури. Перша пояснення не потребує. Що стосується другої, то це донедавна Келецький політех був інститутом. Нині він прийняв статус академії. З цим польським вузом ми підтримуємо найтісніші зв'язки ось уже сімнадцять років. Носачі вони різноманітні: науковий, педагогічний, культурний, спортивний. Зрештою, рідко з яким вузом у нас встановлено такі дружні контакти, як з КПА.

А оце недавно з 5 по 11 травня відбулася чергова зустріч зі спортсменами політехнічної академії. Про неї і розповідь.

Поїздка до польських друзів розпочалася вранці 5 травня. Непомітно минуло сім годин, проїхали не менше 550 кілометрів і ми вже на ра-

дянсько-польському кордоні. Митний догляд, перевірка документів. Тут же зустріли польських студентів, котрі їхали до Вінниці. То були волейболісти. Помінялися автобусами, побажали один одному спортивних успіхів, щасливої дороги.

Належало проїхати ще 250 кілометрів, щоб дістатися до Кельц. Наші не відривалися од вікон. Адже з 35 чоловік 33 у Польщі вперше. Спочатку ландшафт нічим не відрізнявся від нашого. Хіба-що замість просторих колгоспних ланів невеличкими були невеличкі одноосібницькі наділи, найменування населених пунктів польською мовою. Згодом все більше польського, національного. Це і архітектура міст і сіл, оригінальні будівлі, зовнішність і одяг жителів.

Опів-на восьму вечора (вже по західному годинниковому поясу) в'їжджаємо в академічне містечко. Тепла зустріч з польськими друзями. Багато знайомих облич (то-рік ми приймали у себе келецьких спортсменів).

До того ж тридцять польських політехівців відпочивало в нашому спортивному таборі.

Другий день візиту був відведений на знайомство з академією, тутешньою системою навчання студентів. Знаходимо багато спільного. В КПА готуються спеціалісти з машинобудування, будівництва, енергетики, обчислювальної техніки. Але вразила (не в примірнику) чистота в навчальних корпусах, доглянутість студентського містечка.

Поцікавилися, звичайно, матеріально-побутовими умовами. Дехто ахнув, коли дізнався, що місячна стипендія (в перекладі на наші гроші) складає 400 карбованців. Але, зважте, з них треба заплатити 85 за гуртожиток. Понад п'ять з половиною карбованців йде на комплексне харчування. Привертали увагу високий рівень відвідування занять, свідоме і старанне ставлення молоді до навчання.

В цей же день здійснили екскурсію по місту, знайомилися з його історією.

Сьомого травня вступили в змагання. Першими розпочали футболісти. Гра закінчилась з рахунком 2:2. Нашій переможі на заваді стала відсутність ігрової дисципліни, надмірна емоційність, які переходили у звичайні грубощі. Про це свідчать чотири попередження і два видалення з поля наших гравців.

Змагання з бадмінтону тривали три години. Впевнено переміг Анатолій Мизинюк, друге очко команді приніс Ярослав Щербя. Напружений характер носила зустріч Кирила Ніколаєва. Але він здобув перемогу. Коли на майданчик вийшли дівчата, рахунок уже був 3:0 на нашу користь. Остаточний підсумок матчу 6:2. З таким рахунком перемогли вихованці М. І. Іванова і В. М. Дубнюка.

8 травня розпочали змагання кульовики. Чу-жа, незвична зброя, низької якості патрони, тир, котрий бачиш уперше. І головне — перша для багатьох міжнародна зустріч, до того ж

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

за кордоном. Все це не може не хвилювати. Спочатку не витримали нерви у Марини Боровської. Після 5 десятків — досадна п'ятірка. Однак Марина виявила бойцький характер. Вона швидко заспокоїлась, наступні чотири серії відстріляла добре і вийшла на третє місце.

Невдачі в третій і четвертій серіях чекали Олександра Олексюка. В останній серії попрацював справу неможливо. Отже, в підсумку він став п'ятим. Але коли підраховували очки, то виявилось, що перемога на стороні наших чоловічої і жіночої команд. Чемпіонами з вправи МВ-8 стали Світлана Немірівська (271 очко) і Олег Сапожников — 272.

9 травня змагання кульовиків продовжувалися в олімпійському центрі, що в м. Староховице (53 кілометра від Кельце). Нервова напруга спала, з'явилася впев-

неність. Сил додавало наше всенародне свято — День Перемоги. У вправі МВ-5 знову лідувала Світлана Немірівська (551 очко), другою стала Марина Боровська (548), серед чоловіків переміг Валерій Гулеватенко (549 очок), і як тільки закінчилися змагання по стрільбі з гвинтівки, Валерій змінив зброю, взяв свій улюблений пістолет (тут він майстер спорту) і легко випередив своїх суперників Григорі Вінницькі і Грегора Новика. До речі, теж майстрів спорту. В результаті ще одна перемога — 550 очок.

В стандарті (стрільба лежачи, з коліна і навстоячки) поза конкуренцією були Ольга Лех — 516 очок і Олександр Олексюк (511).

Я. КУЛИК,
доцент, завідувач кафедри фізвиховання.
(Закінчення в наступному номері).

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.